

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : 00 33 5 65 99 38 21
telefax nummer : 00 33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr
dansk mobiltelefon: 40 46 16 20

Le Clapier, den 5. december 2007.

Til skatteministeren og til
Medlemmer af
Folketingets skatte- og afgiftsudvalg

**Ang: Forslag L 13 til lov om bemyndigelse til opsigelse af
dobbelbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien**

I forbindelse med genåbningen af Folketinget efter folketingsvalget har Skatteministeren i Folketinget genfremsat lovforslaget om bemyndigelse til fra dansk side at opsigte dobbeltbeskatningsaftalerne med Frankrig og Spanien.

Såvel ved offentliggørelse af forligsteksten i juni måned som omkring tidspunktet for fremsættelse og genfremsættelse af lovforslaget har der i medierne været en intens dækning af begivenhederne, hvor landene Frankrig og Spanien blev betegnet som skatteparadiser, skattely og lignende, og personer, der emigrerede til disse lande er blevet omtalt som skatteflygtninge. Der har efterhånden dannet sig den opfattelse i Danmark via oplysningerne fra medierne, at man i Frankrig og Spanien kun beskatter pensionsudbetalinger fra Danmark med mellem 15 og 20 procent.

Også i Skatteministerens bemærkninger til lovforslaget er det oplyst, at fransk og spansk beskatning af dansk pension er langt lavere end dansk beskatning, og at udbetalinger af en dansk ratepensionsordning slet ikke beskattes.

Jeg er dansk statsborger og har været bosat i udlandet i mere end 20 år. Siden sommeren 2000 har jeg været bosat i Frankrig. Jeg har i mine år i udlandet været beskæftiget i danskejede institutioner og har beskæftiget mig med rådgivning blandt andet af danskere, og jeg føler derfor, at jeg også i den tid, hvor jeg har været bosiddende i udlandet, har ydet et arbejde til gavn for Danmark og i Danmarks interesse, og jeg kan derfor slet ikke genkende det billede, der tegnes af mig som værende skatteflygtning. Jeg vil fortsat mene, at man kan have andre motiver for at flytte til udlandet end skatteflugt, for eksempel ens karriere, og at man fortsat kan være en god dansk samfundsborger selvom man flytter til udlandet og får beskæftigelse der.

Ud fra mit kendskab til franske skatteforhold som bosiddende i Frankrig anser jeg de citerede oplysninger om fransk skat som værende urigtige eller meget overdrevne, således at de giver et helt forkert helhedsbillede af skatteforholdene i Frankrig. Det er ikke det normale, at en dansk pensionist med bopæl i Frankrig kun betaler 15 – 20% af sin indkomst i skat. Disse overdrevne oplysninger kan kun bidrage til at øge en emigration til Frankrig ud fra urealistiske forestillinger om Frankrig som skattely. Vil man undgå sådan emigration, ville en reel oplysning om de franske skatteforhold være mere på sin plads.

Oplysningen i bemærkningerne til lovforslaget om, at udbetalinger af en dansk ratepensionsordning ikke beskattes i Frankrig, er direkte forkert. Udbetalinger fra danske ratepensionsordninger, der er etableret i forbindelse med et arbejdsforhold, beskattes for en pensionsmodtager i Frankrig som almindelig indkomst. Er ratepensionsordningen etableret som privattegnede ordning udenfor et arbejdsforhold, beskattes afkastet ligeledes som almindelig indkomst, men man kan i stedet vælge en fast beskatning, der som beskrevet nedenfor indebærer en samlet skat på mellem 26% og 54%. Den tidligere ordning, hvorefter udbetalinger på de såkaldte "contrats de capitalisation" er skattefri, er ophævet og gælder kun for indbetalinger foretaget senest i 1997.

I Frankrig har man et indkomstskattesystem med en progressiv beskatning med en række skattetrin på samme måde som i Danmark, således at den procentuelle skat, som man skal betale, stiger efterhånden som den skattepligtige indtægt kommer op på et højere skattetrin.

Det må vel betegnes som det almindelige, at pensioner optjenes som led i et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet beskattes pensionsudbetalinger i Frankrig med almindelig indkomstskat. Dette gælder også for en dansk optjent alderspension (livrente) og for en dansk optjent ratepension, når modtageren er skattepligtig i Frankrig. Den franske indkomstskat er på det højeste trin på 40% for indtægter over € 66.679,00 eller DKK 497.430 (for året 2007), hvortil kommer sociale skatter på tilsammen 11%, og sygesikringskat på 8 %, hvorved man kommer op på en marginalskat på 59%. Det franske skattetryk for pensionsmodtagere er altså væsentligt højere end de 15 – 20 %, som er blevet oplyst gennem dagspressen i forbindelse med lovforslagets fremsættelse.

Det franske skattesystem er fundamentalt opbygget meget anderledes end det danske, hvilket gør en sammenligning mellem de to systemer meget vanskelig. Totalt set er skatterne i Frankrig nok lidt lempeligere end i Danmark, men det gælder i øvrigt også skatterne i de fleste andre europæiske lande. På den anden side findes der i Frankrig en række skatter, som ikke kendes i Danmark, og som man skal tage i betragtning, når man skal vurdere det samlede franske skattetryk i forhold til det danske. Derfor kan man også komme ud for konkrete tilfælde, hvor skattetrykket for den enkelte er højere end det ville være i Danmark. Samlet set hører de franske skatter til i den høje ende i Europa.

Man har fra tid til anden i Frankrig for at gavne opsparingen og beskæftigelsen indført særlige opsparingsformer, som også er kommet pensionsopsparingen til gavn. Men det har man også fra tid til anden gjort i Danmark. Jeg kan som et eksempel nævne de danske indekskontrakter, som kunne oprettes for år tilbage. Men indførelsen af indekskontrakterne gør ikke Danmark til et skatteparadis. Lige så lidt gør de franske opsparingsformer Frankrig til et skatteparadis, og man må specielt ikke forledes til at tro, at disse opsparingsformer er udtryk for pensionsbeskatningen i Frankrig generelt eller for beskatningen i det hele taget i Frankrig, lige så lidt som man må forledes til at tro, at indekskontrakterne i Danmark er udtryk for den danske pensionsbeskatning generelt.

Frankrig er ikke et skatteparadis.

Det er næppe tilsigtet at give offentligheden et fejlagtigt hovedindtryk af skatteforholdene i Frankrig i forbindelse med lovforslagets fremsættelse. Det skyldes nok snarere mangel på oplysninger eller manglende muligheder for at danne sig et samlet overblik over det franske skattesystem.

For at råde bod herpå har jeg bestemt mig til i det følgende at give en oversigt over det franske skattesystem i hovedtræk, således som det opfattes for en tilflytter fra Danmark, der har boet i Frankrig i nogle år. Oplysningerne vil kunne benyttes som hjælp i forbindelse med de forestående forhandlinger med de franske myndigheder om en ny dobbeltbeskatningsaftale. Men de vil

forhåbentlig også kunne medvirke til, at debatten mellem de politiske partier om spørgsmålet bliver mere afbalanceret ud fra kendskab til franske skatteforhold, som de er, og ikke ud fra urealistiske forestillinger om Frankrig som et skatteparadis og et skattely.

I den forbindelse giver jeg mit forslag til, hvorledes bestemmelsen om ophævelse af dobbeltbeskatning af indkomstskat i en eventuel kommende dansk-fransk dobbeltbeskatningsoverenskomst bør udformes.

Jeg har en uddannelse som jurist og har været beskæftiget som jurist såvel i min tid i Danmark som i de år, hvor jeg har været bosat i udlandet. Jeg er imidlertid ikke skatteekspert, og mine udtalelser må derfor ikke opfattes som en skatteeksperts udtalelser men som vejledning på almindeligt dansk om det franske skattesystem således som det opfattes af en almindelig dansker, der bor i Frankrig. Jeg har imidlertid som almindelig bruger af det franske skattesystem sat mig rimeligt godt ind i skatteforholdene, at jeg vil mene, at min vejledning kan opfattes som retvisende. Spanske skatteforhold har jeg derimod intet kendskab til.

Skattetrykket i Frankrig

Jeg tror, at de franske skatteydere ville have lidt svært ved at genkende den betragtning, at Frankrig skulle være et skatteparadis. Herved er man tvært imod optaget af, at man er et af de lande i Europa, som har den højeste skat på arbejdsindkomster, og at næsten alle de lande, der ligger omkring Frankrig, har lavere skat på arbejdsindkomst end Frankrig. Det gælder de omkringliggende lande som England, Spanien, Italien og Schweiz og Luxembourg. Jeg vedlægger til orientering en oversigt over skatteniveauerne i en række OECD-lande, udarbejdet af OECD for 2006 og offentliggjort i Berlingske Tidende den 22. maj 2007 (bilag 1). Også når det angår selskabsskatter ligger Frankrig noget over gennemsnittet for EU-landene, jfr. oversigten fra 2007 i bilag 2.

Bestræbelserne i Frankrig er derfor i de senere år gået ud på at få nedsat skatten på arbejdsindkomst, som man er klar over er kommet for højt op, dels for at gøre Frankrig mere konkurrencedygtigt i skattemæssig henseende overfor de omkringliggende lande og derved undgå "hjerneflugt", dels for at komme den franske arbejdsløshed, specielt ungdomsarbejdsløsheden, der er væsentlig højere end i Danmark, til livs.

Det franske skattesystem

1) Selvangivelser

I Frankrig skal man indgive selvangivelse (déclaration fiscale) til det lokale skattekontor (Centre des Impôts) over sine indtægter i et skatteår inden udgangen af maj måned i det efterfølgende år. Man er i det små begyndt at fortrykke oplysninger på selvangivelsen om løn eller lignende, som man har modtaget fra den skattepligtiges arbejdsgiver, ligesom man kender det fra Danmark. Et par måneder senere modtager man fra det lokale CDI en årsopgørelse (avis d'imposition concernant des impôts sur les revenus) over den pålignede skat, som så skal betales i tre rater over de kommende 12 måneder, med mindre man vælger månedlige betalinger (mensualités). (Man har altså ikke kildeskat). Den franske selvangivelse er meget vanskelig at forstå og udfylde, også for almindelige franskmænd.

Sideløbende skal man til den lokale socialforvaltning (Sécurité Sociale) indgive en selvangivelse over sine indtægter i et skatteår inden udgangen af september måned i det efterfølgende år, idet en del af syge- og sundhedsudgifterne (Couverture Maladie Universelle eller CMU) opkræves og administreres af Sécurité Sociale, der henhører under det franske Socialministerium. Det er min erfaring, at socialforvaltningen er betydeligt mere striks med behandlingen af selvangivelserne end

CDI og for eksempel kræver fotokopi af samtlige indtægtsbilag, som danner grundlag for selvangivelsen og i visse tilfælde har krævet oversættelse af disse indtægtsbilag til fransk, hvis de er udfærdiget på et andet sprog.

Endelig skal personer, der er formueskattepligtige, inden den 15. juni hvert år indgive selvangivelse (déclaration de solidarité sur la fortune) over deres formue pr. den 1. januar samme år, og denne selvangivelse, der er særdeles detaljeret, danner grundlag for påligning af fransk formueskat.

2) Husstanden som skatteobjekt

Når man tager de franske skatteskalaer i betragtning, skal man være opmærksom på, at man i Frankrig ikke beskatter de enkelte medlemmer af en husstand individuelt som i Danmark, men beskatter den samlede husstand bestående af husfaderen, husmoderen og hjemmeværende børn, over hvilke der er forsørgerpligt, samlet. I princippet er det familiefaderen (le père de famille), der hvert år indgiver selvangivelse over husstandens samlede indkomst, og det er denne samlede indkomst, som beskattes efter den progressive skatteskala. Har både manden, hustruen og et eller flere af de hjemmeværende børn indtægt, når man derfor væsentligt hurtigere op i toppen af den progressive skatteskala, end man ville gøre, hvis man som i Danmark beskattede hvert enkelt familiemedlem individuelt. Til gengæld er der så skattefradrag svarende til det antal medlemmer, husstanden består af, herunder antallet af børn, der er forsørgerpligt over. Man opnår således et fradrag, hvis man har et barn, et noget højere fradrag, hvis man har 2 børn og så fremdeles. Endvidere opnår fraskilte eller enlige mødre eller fædre et lidt højere fradrag, hvis de har forsørgerpligter over hjemmeværende børn, end ægtepar eller personer, der lever i registreret parforhold (PAC).

Denne forskel skal man have før øje, når man sammenligner skatteskalaer i Frankrig og i Danmark, og den gør, at det i det konkrete tilfælde er meget vanskeligt af afgøre, om skattetrykket for en familie et højere eller lavere end i Danmark, idet det i høj grad afhænger af de familiemæssige forhold.

3) Indkomstskatter (Impôt sur les revenus)

I Frankrig betales indkomstskat (impôt sur les revenus) efter en progressiv skatteskala. Den aktuelle skatteskala, som anvendes for skatteåret 2006, og som danner grundlag for de indtægter, som er selvangivet i maj 2007, og som skal betales i 2007 og 2008, fremgår af bilag 3, kolonnen til højre, og det ses, at der er 5 skattetrin, at der skal betales indkomstskatter over en samlet skattepligtig indkomst på €5.614 (svarende til DKK 41.824), og at den højeste marginalskat nu er 40% for skattepligtig indkomst over € 66.679 (svarende til DKK 496.759). Oplysningerne for året før fremgår af kolonnen til venstre. Oplysningerne kan med lidt fingerfærdighed hentes på det franske skattevæsens hjemmeside www.impots.gouv.fr/portal/dgi/public, hvor man skal søge på "bareme" og derefter klikke sig videre til den aktuelle side. Som nævnt er indkomstskatterne i Frankrig løbende blevet nedsat gennem de senere år af de borgerlige regeringer, først under præsident Chirac og nu senest under præsident Sarkozy. Da jeg flyttede til Frankrig i år 2000, var marginalsatten 54% for en skattepligtig indkomst på over 295.070 franske francs (svarende til ca. kr. 336.380), men man havde dengang et "lønmodtagerfradrag" på 20% af indkomsten.

4) Sociale skatter (Contributions sociales).

Udover indkomstskatter, som går til den franske stat, skal man i Frankrig også betale Sociale skatter, som forfalder hvert år den 15. november, og som udgør samlet 11% af den skattepligtige indkomst således som den er selvangivet i den selvangivelse, der er indgivet senest den 30 maj og fremgår af den skatteopgørelse (avis d'impôtion), som er udarbejdet tidligere samme år. De

sociale skatter (Contributions sociales) er en "flad" skat, der pålignes uden bundfradrag med den samme sats fra og med den først tjente euro til og med den sidst tjente euro. De sociale skatter består af Contribution Sociale Généralisée (CSG) på 8,2%, Contribution pour le Remboursement de la Dette Sociale (CRDS) på 0,5% og Prélèvement social et Contribution additionnelle de Solidarité på 2,3%, eller i alt 11%, der samlet går til bestridelse af alders- og sundhedsudgifter samt til afvikling af gæld optaget af de offentlige sociale institutioner, der har optaget denne gæld. De sociale skatter er altså en skat på indkomst, der går til delvis dækning af de meget store franske syge- og sygehusudgifter samt udgifter til ældrepleje.

5) Sygesikringsskatter (Sécurité Sociale).

På grundlag af den selvangivelse, som man indgiver til den lokale socialforvaltning (Sécurité Sociale) beregner denne det beløb, som man skal betale i sygesikringsskatter. Beløbet beregnes af den indkomst, som fremgår af den selvangivelse, som er indsendt til socialforvaltningen, og beløbet beregnes efter en progressiv skala og udgør 8% af ens indkomst udover et grundbeløb på knap € 7.500,00 (DKK 55.875,00) om året for enlige og på knap € 10.500,00 (DKK 78.225,00) for ægtepar, og hvor procentsatsen på 8% gradvis forhøjes ved højere indkomster. Sygesikringsskatten ophører imidlertid for øjeblikket, når man fylder 65 år. Skatten anvendes til delvis dækning af udgifterne til syge- og sygehusbetaling og dækker typisk mellem 60 og 80% af den enkelte borgers udgifter hertil. Sygesikringsskatten har muligvis ikke været betragtet som en skat i traditionel forstand, da den betales til socialforvaltningen og ikke til skattevæsenet, og da den er medgået specifikt til finansiering af de offentlige sygesikringsudgifter. Efter en reform for nogle år siden af den offentlige sygesikring i Frankrig er det imidlertid blevet lovpligtigt at være under CMU, og man har som skatteborger pligt til at betale de beløb, som man pålignes af Sécurité Sociale afhængig af ens indkomst efter retningslinier, som er ens for alle franske skatteborgere. Indtægterne indgår som en del af de offentlige budgetter og den enkeltes betalinger til Sécurité Sociale pålignes som en indkomstskat som en del af ens indtægt efter en progressiv skala og uafhængigt af de ydelser som man modtager eller af, om man modtager ydelser i det hele taget. De opkrævede beløb virker derfor i enhver henseende som en skat. I Danmark afholdes disse udgifter som bekendt over statsbudgettet direkte, og ved sammenligning af skattesystemerne i de to lande er det derfor mest naturligt at medregne betalinger til Sécurité Sociale som en form for indkomstskat.

Skatteministeren har til dagspressen udtalt, at man, hvis regeringen får held til at få udbetalinger af danske pensioner til pensionister i Frankrig ind under dansk beskatning, ikke kommer til at betale højere skatter, hvis man bor i Frankrig end hvis man bor i Fredericia. For at opfylde dette løfte er det nødvendigt, at den danske regering under forhandlingerne med Frankrig om en ny dobbeltbeskatningsaftale kommer igennem med det synspunkt, at også betalingerne til Sécurité Sociale betragtes som en indkomstskat og ophæves i forbindelse med dansk beskatning af danske pensioner ligesom andre franske indkomstskatter. Ellers kommer danske pensionister i Frankrig til udover danske indkomstskatter af deres pension (hvorved de finansierer det danske sygesikringssystem) også til at betale til Sécurité Sociale (hvorved de finansierer det franske sygesikringssystem), og derved kommer skatteydere, der bor i Frankrig til at betale skat i to lande, og de kommer derved logisk set til at betale 8 procentenheder højere skat end skatteydere, der bor i Fredericia. Danske pensionsmodtagere skal med andre ord kunne deltage i den franske sygesikring uden egenbetaling.

6) Supplerende sygeforsikring (Mutuelle).

Restbeløbet af syge- og sygehusbetalingen udover de 60% til 80 %, som dækkes af Sécurité Sociale, skal den syge selv afholde, og det er normalt, at man tegner en supplerende forsikring i et privat gensidigt sygeforsikringselskab, en såkaldt "mutuelle", der dækker den syges egenbetaling helt eller delvist alt efter hvor høj dækning man ønsker sig, og hvor høj præmie man er villig til at

betale. Mindrebemidlede, det vil sige personer med en årsindtægt på under ca. € 6.800,00 (DKK 50.660,00), kan dog ansøge om, at egenbetalingen dækkes af en supplerende sygesikring hos CMU (en såkaldt CMU complémentaire), og endelig kan arbejdsløse og andre ubemidlede uden egenindtægt (personer under det franske arbejdsløshedsprogram "revenu minimal d'insertion" - RMI) få egenbetalingen dækket gratis af CMU.

7) Egenbetaling.

Det kan endelig oplyses, at hospitalsindlæggelser, behandling af syge, lægekonsultationer og lignende ikke er gratis som i Danmark, men at patienten selv udover det, som dækkes af det offentlige og af en supplerende sygeforsikring, skal betale en del af beløbet ved hver behandling eller lægekonsultation. Indlægges man på hospital, skal man desuden selv betale et beløb for hver indlæggelsesdag til mad og forplejning.

8) Fradrag (Abattements og Dégrèvements)

Også spektret af fradrag er i Frankrig væsentligt anderledes end i Danmark, men tendensen er gået mod en reduktion af fradragene, og de fleste fradrag er meget specielle. Et lønmodtagerfradrag er for nylig blevet ophævet, og man har eksempelvis ikke fradrag for renter af privat gæld (bortset fra en begrænset fradrag indført som en nyordning i dette efterår for renter af gæld optaget til finansiering af fast ejendom i de første fem år efter købet).

Det væsentligste fradrag i Frankrig er det fradrag, som tidligere er omtalt, og som gives til familier afhængig af husstandens størrelse, og som har sin egentlige sammenhæng med, at man beskatter en husstand samlet og ikke de enkelte medlemmer af denne individuelt. Endvidere er der forskellige faste fradrag, hvis man har forsørgerpligt over ældre familiemedlemmer eller over syge eller handicappede eller over personer udenfor husstanden.

Ellers har man fradrag for indbetalinger til godtgørende formål ligesom i Danmark, og man har et årligt fradrag, som er udregnet individuelt for den enkelt skatteborger for indbetalinger på en pensionsordning, hvis man har beskæftigelse i Frankrig.

Men tendensen går mod, at der er så få fradrag som muligt, og man har i stedet valgt at lade udbetalinger under visse ordninger være skattefrie.

Eksempelvis kan man i dag oprette aktiespareplaner, de såkaldte Plans d'Épargne des Actions eller PEAs, som man kan indbetale beløb på til indkøb af aktier, og hvor man kan sælge aktierne igen og få beløbet udbetalt skattefrit, forudsat at man har haft pengene indestående i mindst 5 år.

9) Formueskat (Impôts de Solidarité sur la Fortune)

I Frankrig har man stadig formueskat (Impôts de Solidarité sur la Fortune). Den beregnes efter en progressiv skala og omfatter i princippet hele den skattepligtiges (husstandens) formue, herunder livs- og kapitalforsikringer, værdien af den primære bolig, al anden fast ejendom, finansielle investeringer, herunder aktier, andele og obligationer, andele i virksomheder, kontantbeholdninger, indbo og inventar, bilen, smykker og lign., og med fradrag af gæld.

Der betales en formueskat efter en sats på 0,55% af nettoformuen på beløb over €760.000 (svarende til DKK 5.662.000) stigende over en række satser til en sats på 1,80% af nettoformuen på beløb over €15.810 (svarende til DKK 117.784.500).

Ifølge den gældende fransk/danske dobbeltbeskatningsoverenskomst skal fast ejendom i Danmark (og gælden heraf) ikke indgå i formueberegningen, og der skal derfor ikke betales formueskat i Frankrig af franske skatteborgeres faste ejendom i Danmark

10) Ejendomsskatter

I Frankrig har man to forskellige ejendomsskatter:

- 1) Taxes foncières, som opkræves med et årligt beløb af alle ejere af fast ejendom i Frankrig, også ejere af fast ejendom i Frankrig bosiddende i udlandet, og
- 2) Taxe d'habitation, som opkræves med et årligt beløb af alle ejere af en bolig i Frankrig, også af ejere af en bolig i Frankrig bosiddende i udlandet.

Forskellen mellem de to former for ejendomsbeskatning består i, at den første opkræves hos ejere af fast ejendom, medens den sidste også opkræves hos ejere eller lejere af lejligheder samt af beboere af lejligheder.

Begge de to ejendomsskatter går til de lokale myndigheder som kommuner, cantoner eller andre interkommunale enheder, départements og regioner til bestridelse af deres udgifter, og fastsættelsen af deres størrelse sker også lokalt. Skatternes størrelse varierer derfor i de forskellige egne af Frankrig ud fra de lokale myndigheders behov.

Man har i Frankrig ikke nogen form for officiel ejendomsvurdering, og størrelsen af ejendomsskatterne er derfor ikke fastsat ud fra nogen konkret vurdering af de enkelte ejendomme (eller boligens) værdi. Det fremgår heller ikke af de enkelte ejendomsskattebilletter (Avis d'impôt sur taxes foncières og Avis d'impôt sur taxe d'habitation) hvilken værdi der er lagt til grund ved fastsættelse af ejendomsskatens størrelse, om nogen, og det er ikke muligt at få en eventuel sådan værdi oplyst.

Som bekendt har Skatteministeren i lovforslaget foreslået, at ejendomme beliggende i Frankrig skal belægges med ejendomsværdiskat, hvis de ejes af danske skatteydere, men at man kan fratække lokale ejendomsskatter betalt i Frankrig. Disse ejendomsværdiskatter udgør som bekendt 1% af ejendommens værdi og højere beløb ved ejendomme over en vis værdi.

Den omstændighed, at man ikke har nogen form for tilgængelig vurdering af ejendomme i Frankrig kan gøre det vanskeligt for danske ejere af ejendomme i Frankrig at fastslå disse ejendommers værdi, idet værdien af ejendomme i Frankrig ikke er offentlig kendt og ikke beregnes hverken af de franske skattemyndigheder eller af andre franske myndigheder eller af private. For eksempel har jeg ingen form for fornemmelse af, hvad den ejendom, jeg bebor, er værd udover købesummen i sin tid. Den eneste mulighed for at fastslå værdien af en ejendom er derfor at gennemføre et salg, og det er nok en lidt vel drastisk fremgangsmåde for at få fastslået det årlige tal til beregning af ejendomsværdiskatten.

Ud fra de tilfælde, som jeg har kendskab til, er det dog min vurdering, at de årlige betalinger til taxes foncières og taxe d'habitation samlet ligger meget tæt på eller overstiger en procent af ejendommens værdi, og det vil med andre ord betyde, at de fleste ejere i Danmark af fast ejendom i Frankrig ikke kommer til at betale ejendomsværdiskat i Danmark, selvom dobbeltbeskatningsoverenskomsten ændres, som det ønskes fra dansk side.

11) Andre skatter og afgifter.

Ud over de omtalte skatter kan jeg oplyse, at man har en del andre skatter og afgifter i Frankrig, som det vil føre for vidt at omtale detaljeret her. Man har gave- og arveafgift, som for nylig er blevet nedsat, men som stadig er højere end i Danmark. Man har en ganske høj skat på overdragelse af fast ejendom på godt 10 procent af ejendommens værdi. Man har en avanceskat på værdistigningen i forbindelse med afståelse af fast ejendom, som dog aftrappes over 15 år for den primære boligs vedkommende, hvis man er bosiddende i Frankrig. Man har en avanceskat på realiserede kursstigninger på obligationer, aktier og andre værdipapirer over et ganske højt grundbeløb, og man har en stempelafgift på en række transaktioner i Frankrig.

Momssatsen (TVA) er på 19,6%, og der er en lavere momssats på 5,5% på en række fødevarer, dog ikke på vin og spiritus, øl, margarine og visse nydelsesmidler.

12) Sammenfattende bemærkninger.

Det er fremgået af det forestående, at indkomsten for franske statsborgere belastes med tre former for indkomstskatter, nemlig

- a) traditionelle indkomstskatter (Impôt sur les revenus) som omtalt under punkt 3) ovenfor,
- b) sociale indkomstskatter (Contributions sociales) som omtalt under punkt 4) ovenfor, og
- c) sygesikringskatter (Sécurité Sociale) som omtalt under punkt 5) ovenfor.

De sidste to beskatningsformer er tilkommet indenfor de seneste 10 år og altså efter indgåelsen af gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Frankrig, og disse skatter udgør henholdsvis 11% og 8% (eller højere) af indkomsten for alle franske skatteydere, eller i alt mindst 19% af indkomsten.

Når man i den danske offentlighed omtaler franske skatteforhold, har man formentlig tendens til at overse disse to indkomstafhængige skatter i Frankrig, og det er formentlig på denne måde (og ved at tage eksempel i nogle ganske specielle franske skattebegünstigede opsparingsordninger) at man kommer frem til, at man kun skal betale 15 – 20 procent i skat af sine danske pensionsordninger. Det ville svare til, at man ved en beskrivelse af de danske indkomstskatter undlod at medregne kommunale skatter. Det siger sig selv, at man på denne måde kommer til uholdbare resultater.

Man skal imidlertid betale både Contributions Sociales og Sécurité Sociale af udbetalinger i Frankrig af danske livrenter og ratepensioner, og derved kommer man allerede op på en skat på 19%, før man er begyndt at beregne almindelig indkomstskat af pensionsudbetalingerne, så det siger sig selv, at skattesatsen på 15 til 20 procent ikke er realistisk.

Når den danske regering skal forhandle med Frankrig om en ny dobbeltbeskatningsaftale, hvorved Danmark får ret til at beskatte udbetalinger af danske ratepensioner og livrenter (med påbegyndt udbetaling fra den 1. februar 2008), er det derfor væsentligt, at en dansk indkomstbeskatning af pensioner i dobbeltbeskatningsaftalen ophæver alle franske indkomstafhængige skatter af pensionen, ligesom det er væsentligt, at en modsvarende fransk indkomstbeskatning af franske pensioner ophæver alle danske indkomstafhængige skatter af pensionen. Fra dansk side vil det sige, at samtlige statslige, kommunale og regionale (tidligere amtslige) skatter samt kirkeskatter ophæves ved en fransk beskatning, og fra fransk side vil det sige, at samtlige indkomstskatter (Impôts sur les revenus), sociale skatter (Cotisations Sociales) og samtlige sygesikringskatter (Sécurité Sociale) ophæves ved en dansk beskatning, og det sidste vel at mærke samtidig med, at

beskyttelsen under det franske sygesikringssystem bevares på lige fod med beskyttelsen for andre franskmænd.

Er det ikke muligt at få de franske forhandlere med på dette, må der findes andre løsninger, som neutraliserer virkningen af de skatter, som ikke neutraliseres.

Sker dette ikke, og det kun lykkes at neutralisere de almindelige indkomstskatter men ikke de to andre indkomstskatter, vil en pensionsmodtager i Frankrig komme til at betale 8 procentpoints (eller mere), eller 11 procentpoints, eller i alt 19 procentpoints, mere end en pensionsmodtager i Fredericia, og så lever Skatteministeren ikke op til det løfte, han har givet i valgkampen om en ligelig beskatning af de to pensionsmodtagere.

Beskatning af danske pensioner i Frankrig.

I det følgende vil jeg give en beskrivelse af, hvorledes danske pensioner beskattes i Frankrig.

Hovedsynspunktet er, at pensioner, der udbetales af det offentlige, og pensioner, der er etableret som led i et ansættelsesforhold, beskattes som almindelig indkomst med almindelig indkomstskat (Impôt sur le Revenu), social indkomstskat (Contribution sociale) og sygesikringsskat (Sécurité Sociale), hvorved man kommer op på en samlet maksimal marginalskat på 59% af indkomsten, medens privattegnede pensioner og selvpensioneringskontrakter beskattes lidt anderledes.

1) Sociale pensioner (folke- og førtidspension) og efterløn.

Disse pensioner udbetales fra det offentlige, og de beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat samt social indkomstskat og sygesikringsskat.

2) ATP

Disse pensioner er etableret som led i et ansættelsesforhold og betragtes derfor som "rentes viagères à titre gratuit". De beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat samt social indkomstskat og sygesikringsskat.

3) Stats- og tjenestemandspensioner

Disse pensioner beskattes efter den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst i Danmark, og opsiges dobbeltbeskatningsoverenskomsten må de forventes fortsat at blive beskattet i Danmark. Hvorvidt Frankrig er berettiget til i denne situation også at beskatte pensionerne og vil gøre brug af denne ret, er jeg ikke i stand til at afgøre.

4) Livsvarige alderspensioner (livrenter) etableret i forbindelse med et ansættelsesforhold

Disse pensioner er etableret som led i et ansættelsesforhold og betragtes derfor som "rentes viagères à titre gratuit" eller "pensions de retraite". Udbetalingerne beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat samt social indkomstskat og sygesikringsskat.

5) Ratepensioner etableret i forbindelse med et ansættelsesforhold

Disse pensioner er etableret som led i et ansættelsesforhold og betragtes derfor som "rentes viagères à titre gratuit" eller "pensions de retraite". Udbetalingerne beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat samt social indkomstskat og sygesikringsskat.

6) Livsvarige alderspensioner (livrenter) etableret udenfor et ansættelsesforhold (selvpensionering)

Disse pensioner benævnes « rentes viagères à titre onéreux ». Udbetalingerne beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat samt social indkomstskat og sygesikringskat, men da de er etableret udenfor et ansættelsesforhold eller som led i selvpensionering, er det kun en del af udbetalingerne, der beskattes, afhængig af den alder man har, når man påbegynder sin pensionering og modtager udbetaling under livrenten.

Er man over 50 år, når udbetalingen påbegyndes, beskattes 50% af udbetalingerne,

Er man over 60 år, når udbetalingerne påbegyndes, beskattes 40% af udbetalingerne,

Er man over 70 år, når udbetalingerne påbegyndes, beskattes 30% af udbetalingerne.

Denne skatterabat skal ses i sammenhæng med, at pensionsmodtagerne ikke har nydt godt af en helt eller delvist arbejdsgiverfinansieret pensionsordning men har måttet finansiere pensionsordningen selv. Den lavere beskatning medvirker derfor til at lade pensionsopsparingen strække længere. Det skal ydermere have for øje, at man ikke i Frankrig har nogen almindelig folkepension men kun ikke særligt høje pensioner for specielle grupper så som f. eks. krigsinvalidere og krigsenker. Personer, som ikke har optjent arbejdsmarkedspensioner, er derfor henvist til selv at spare op til deres alderdom.

Skatterabatten har derimod ikke noget at gøre med, om der i sin tid har været fradrag for indbetalingerne til pensionen. Som anført foran findes der i Frankrig i begrænset omfang mulighed for lønmodtagere for at opnå skattefradrag ved indbetalinger på pensionsordninger, og beskatningen i forbindelse med udbetalingerne er den samme uanset om der har været opnået skattefradrag ved indbetalingerne eller ikke.

7) Ratepensioner etableret udenfor et ansættelsesforhold (selvpensionering)

Denne pensionsform kendes ikke eller er meget lidt udbredt i Frankrig. Der har derfor igennem tiderne været betydelige vanskeligheder med at afgøre, hvorledes disse ratepensioner skulle beskattes, og der har givetvist været tilfælde, hvor udbetalingerne under disse ratepensioner er blevet beskattet forkert. Det naturlige ville være at beskatte dem på samme måde som de livsvarige alderspensioner som anført under punkt 6 ovenfor, og dette er også sket i visse tilfælde. Er ratepensionen udformet som en livsvarig ratepension eller livsforsikring, er det i øvrigt også den korrekte beskatningsform. Men er udbetalingen aftalt til at skulle ske som en engangssum eller over en forud fastsat periode, har konkrete afgørelser vist, at en sådan beskatningsform ikke kunne opretholdes, fordi kontrakterne ikke er livsvarige, og der er vel nu enighed om, at sådanne ratepensioner udenfor ansættelsesforhold skal beskattes som såkaldte "Contrats de capitalisation", en opsparingsform, som var særligt udbredt for 10 - 15 år siden, og som dengang indebar udprægede skatteincitament. Disse er imidlertid i dag blevet begrænset, og den tidligere gældende skattefrihed for udbetalingerne gælder i dag kun for indbetalinger fra før 1998 på kontrakter indgået senest i 1997. Er kontrakten indgået senere, eller er indbetalingerne sket senere, beskattes afkastet som almindelig indkomst, hvortil kommer sociale skatter og sygesikringskatter. Man kan imidlertid vælge en anden beskatningsform, hvorefter afkastet beskattes med en fast procentsats afhængig af kontraktens længde, men med tillæg af sociale skatter og sygesikringskatter. Er kontraktens længde 8 år og derover, er procentsatsen 7%, er kontraktens længde mellem 4 og 8 år, er procentsatsen 15%, og er kontraktens længde under 4 år, er procentsatsen 35%. Det vil sige, at disse kontrakter

beskattes med en samlet skattesats på mellem 26% og 54%. Efter at man har indført muligheden for at oprette de såkaldte "PEAs" som beskrevet ovenfor, er anvendelsen af Contrats de Capitalisation i øvrigt gået af brug, da de er mindre attraktive end "PEAs".

8) Kapitalpensioner

Udbetalingerne af kapitalpensioner beskattes i Danmark i forbindelse med udbetalingen af pensionen, og denne skat ophæver den modsvarende skat, som man antagelig ellers ville skulle betale efter punkt 7) ovenfor.

Afsluttende bemærkninger

Jeg håber, jeg med ovenstående oversigt over hovedtrækkene af fransk indkomstbeskatning og fransk beskatning af pensioner, herunder danske pensioner, har bidraget til at skabe en form for overblik over beskatningen af disse pensioner.

Jeg har forsøgt at vise, at den altovervejende del af pensioner i Frankrig, herunder i særdeleshed arbejdsmarkedspensioner, beskattes med en marginalbeskatningsprocent, som ligger meget tæt på den danske beskatning, når man vel at mærke tager alle indkomstafhængige skatter og skattelignende betalinger med. Det er derfor, jeg anser oplysningerne om, at beskatningen i Frankrig er langt lavere end i Danmark, som misvisende og oplysningen om, at man i Frankrig kun betaler 15 – 20 procent af pensionsudbetalinger i skat, som urigtig.

Det er rigtigt, at specielt beskatningen af ratepensioner, når de vel at mærke er oprettet udenfor et arbejdsforhold eller som selvpensionering, er noget lempeligere end beskatningen af pensioner etableret i forbindelse med et arbejdsforhold, men udbetalingen af disse pensioner er ikke skattefri, som det åbenbart er opfattelsen. Og man har ved beskrivelsen undladt at gøre opmærksom på, at beskatning af en meget væsentlig del af pensionerne, som er oprettet i forbindelse med et arbejdsforhold, er af en størrelse, som ikke ligger langt fra dansk pensionsbeskatning.

Ydermere skal man være opmærksom på, at der findes en række skatter i Frankrig, som ikke kendes i Danmark, og at der findes andre skatter i Frankrig, som er højere end de tilsvarende skatter i Danmark, og som medvirker til at forhøje det samlede franske skattetryk

Man må derfor ikke indskrænke sig til at sammenligne en enkelt skat i Frankrig og sammenligne den med den samme skal i Danmark, for derefter at konkludere, at skatteniveauet i Frankrig er væsentligt lavere i Frankrig end i Danmark, sådan som det er sket. .

Jeg håber, at min oversigt har skabt bedre kendskab til franske skatteforhold, og at de danske politiske partier og den danske regering på denne baggrund vil medvirke til, at debatten om franske skatteforhold kommer ned på et mere jordnært niveau, og at man vil medvirke til, at Frankrig herefter ikke længere grundløst bliver betegnet som et skatteparadis og et skattely, og at personer, der flytter dertil ikke længere uden grund bliver betegnet som skatteflygtninge men omtales med rimelig respekt.

Det ville i øvrigt glæde mig, såfremt min redegørelse vil kunne anvendes som baggrundsmateriale, der giver bedre indsigt i de franske forhold, når Danmark skal til at genforhandle dobbeltbeskatningsaftalen med Frankrig.

Skatteministeren har i forbindelse med fremlæggelsen af lovforslaget givet løfte om, at der ikke er nogen danske pensionister, der bliver beskattet hårdere i Frankrig, end hvis de var blevet boende i Fredericia.

Hvis Danmark under en eventuel ny dobbeltbeskatningsaftale med Frankrig opnår retten til at beskatte udbetalinger under danske livsvarige alderspensioner (livrenter) og ratepensioner, er det derfor væsentligt, at det samtidig lykkes for de danske forhandlere under forhandlingerne med Frankrig at få ophævet samtlige indkomstafhængige skatter og parafiskale ydelser i Frankrig, således at Skatteministeren kan leve op til sit løfte.

Såfremt man under forhandlingerne kun kommer frem til, at en dansk beskatning af pensionerne ophæver den almindelige franske indkomstskat (impôt sur le revenu) og ikke eksempelvis de sociale skatter (contributions sociales) og/eller sygesikringsskatterne (Sécurité Sociale), vil den person, der flytter til Frankrig, blive beskattet med 11 procentenheder, eller med 8 procentenheder, eller med i alt 19 procentenheder højere skat end den person, der bliver boende i Fredericia, og så lever Skatteministeren ikke op til sit løfte, og – hvad der måske er mere alvorligt – så opnås der ikke rimelige skattemæssige forhold for personer, som i fremtiden vælger at flytte til Frankrig som pensionister.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Bilag 1: Skatteniveauer i en række OECD-lande, udarbejdet af OECD for 2006 og offentliggjort i Berlingske Tidende den 22. maj 2007.

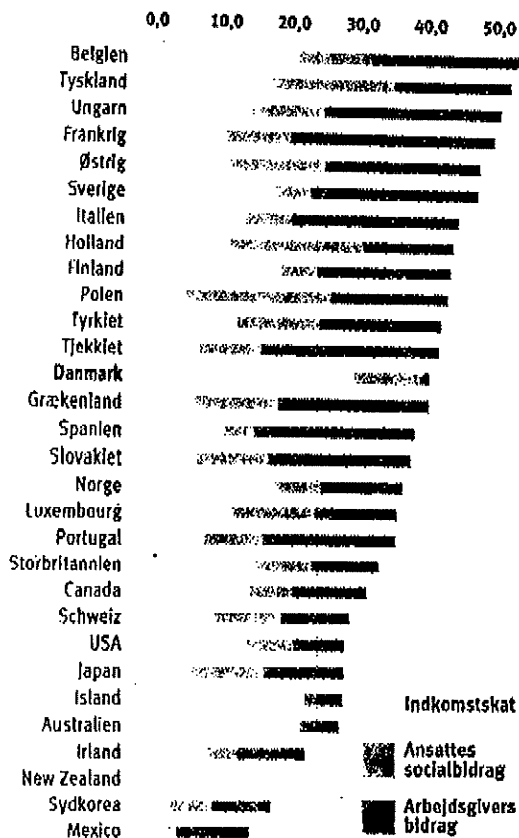
Bilag 2: Selskabsskatter i EU-lande i 2007, offentliggjort i Berlingske Tidende den 28. september 2007.

Bilag 3: Skatteskalaer for 2005 og 2006 for franske indkomstskatter (Impôts sur le revenu)

Bilag 1

Mange har højere skat på arbejde end os...

Indkomstskat plus ansattes og arbejdsgivers socialbidrag i pct. af lønomkostninger, 2006, for en enlig uden børn og med en gennemsnitsløn



...men vi har verdens højeste marginalskat

Marginalskat plus socialbidrag (i Danmark: bruttoskatten), 2006 for en enlig uden børn, som tjener 167 pct. af gennemsnitslønnen



Bilag 2

Selskabsskatter

■ Selskabsskat i EU-lande.

Finland:	26,0
Frankrig:	34,4
Grækenland:	25,0
Holland:	25,5
Irland:	12,5
Italien:	37,3
Lettland:	15,0
Litauen:	18,0
Luxemburg:	29,6
Malta:	35,0
Polen:	19,0
Portugal:	26,5
Rumænien:	16,0
Slovakiet:	19,0
Slovenien:	23,0
Spanien:	35,0
Storbritannien:	30,0
Sverige:	28,0
Tjekkiet:	24,0
Tyskland:	38,7
Ungarn:	18,6
Østrig:	25,0

■ EU27: 24,4

■ Euro-zonen: 28,5

Kilde: Skatteministeriet

Le nouveau barème

Il va s'appliquer aux revenus de l'année 2006, que vous déclarerez en 2007.

Il comporte :

- une réduction du nombre de tranches de 7 à 5
- une diminution des taux notamment du fait de l'intégration dans le barème de l'abattement de 20% applicable aux salaires, pensions et revenus des professions non salariées (BIC, BNC, BA réels adhérents d'un centre ou d'une association de gestion agréés).

Ce dispositif conduit dans la plupart des cas à un allègement global de l'impôt.

Tranches de revenus et taux applicables aux revenus 2005 (IR 2006)		Tranches de revenus et taux applicables aux revenus 2006 (IR 2007)	
Jusqu'à 4 413 €	0	Jusqu'à 5 614 €	0
De 4 413 € à 8 677 €	6,83 %	De 5 615 € à 11 198 €	5,5 %
De 8 678 € à 15 274 €	19,14 %		
De 15 275 € à 24 731 €	28,28 %	De 11 199 € à 24 872 €	14 %
De 24 732 € à 40 241 €	37,38 %	De 24 873 € à 68 679 €	30 %
De 40 242 € à 49 624 €	42,62 %		
Plus de 49 624 €	48,09 %	Plus de 68 679 €	40 %